

Lelkészeink:

Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rakeresztur@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Bereczk Dávid 30/374-2951; bereczkdavid@gmail.com Szabadnapja: HÉTFŐ;
Sebőkné Babos Boglárka 20/580 3177;
babosboglarka@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; _
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

1173 Bp. Pesti út 31.

Adószám: 18192232-1-42 http://refkeresztur.hu
mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
Bank: OTP 11784009-22222820

Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):

Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
Gyermekek közti szolgálat:
Oláh-Nagy Anita 70/418-3745 anita.o.nagy@gmail.com
Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szsueva@gmail.com
Urnatemető nyitvatartása:
kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- Csendes készülés
-
- Köszöntés
- Ének: 458:1 („Aki értem megnyíltál...”)
- Keresztelés: Deák Olivér Géza
-
- Gyermekek az Úrasztal körül
- Ének: 164 („Kegyes Jzus...”)
-
- Fohász
- Olvasmány (ld. középen)
- Imádság
-
- Ének: 180 („A töredelmes szívet...”)
-
- Alapige (ld. középen)
- Igehirdetés (ld. a túloldalon)
- Csend
- Imádság
- Mi Atyánk...
-
- Hirdetések (ld. jobb oldalon)
- Presbiter jelöltek bemutatkozása:
Csordás János; Dereráné Varga Éva;
Elbe István, Dr. Hajdú Csaba
-
- Születésnaposok köszöntése
-
- Ének: KÉ 68 („Szálljon hangunk...”)
- Áldás
- HIMNUSZ

ISTENTISZTELET

2023. október 15.

„VITÁK”

címmel

Igét hirdet: Sóskuti Zoltán lp. Keresztel: Bereczk Dávid lp.

OLVASMÁNY: APCSEL 15,1-12

ALAPIGE: APCSEL 15,23B-29

„... » Mi, az apostolok és a vének, a ti testvéreitek, az antiókhiai, szíriai és kilikiai pogány származású testvéreknek üdvözetünket küldjük! Mivel meghallottuk, hogy közülünk egyesek megzavartak titeket, és szavaikkal feldúlták lelketeket – pedig mi nem adtunk nekik megbízást –, egymás között egyetértésre jutva, jónak láttuk, hogy férfiakat válasszunk és küldjünk hozzátok a mi szeretett Barnabásunkkal és Pálunkkal, olyan emberekkel, akik életüket tették kockára a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért. Elküldtük tehát Júdást és Szilászt, hogy ők maguk is elmondják nektek ugyanezt élőszóban Mert jónak látta a Szentlélek és mi is, hogy ne tegyünk több terhet rátok a szükségesnél: hogy tartózkodjatok a bálványáldozati hústól, a vértől, a megfulladt állattól és a paráznaságtól. Ha ezektől őrizkedtek, jól teszitek. Legyetek egészségben!« ”

”

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * Beszámoló: levéltár látogatás; Idősek Délelőtti; Hétközi Istentisztelet; ifi hétvége
- * Jövő heti alkalmaink: kedd 9³⁰ Baba-Mama Kör; szerda 18³⁰ Hétközi Istentisztelet (!); péntek 16³⁰ Konfifi; 18⁰⁰ Oázis Ifi; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: Kóruspróba; Imakör; hét közben: hitmanórak; Házi Biblia Körök
- * Presbiter választás időpontja: nov. 5. Istentisztelet után.
- * Október 27, péntek 18³⁰-tól presbiteri gyűlés
- * Október 28.: Buszos Kirándulás (Veszprém, Balatonfüred) – jelentkezés 5000 Ft előleggel Budavári Évánál
- * Október 31, kedd 18³⁰ Reformáció Ünnepi Úrvacsorás Istentisztelet templomunkban az evangélikus testvéreinkkel közösen – utána szeretetvendégség
- * Halottak Napi hosszú ügyeletre kérünk segítőket (a jelentkezéshez táblázat kitéve a hátsó padon)
- * ANYA-nap: november 11.

—————
AZ ÚR LEGYEN

GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA!

A héten a református vezérfonal szerint olvasott bibliai részek és videós magyarázataik, nagyon megragadtak. A múlt vasárnapi prédikációhoz is kapcsolódva, próbáltam valamiféle summát mondani a keresztyének közötti vitatkozásról – legyen az hitbéli kérdés vagy személyes vita.

I.) VITATKOZÁS KERESZTÉNYEK KÖZÖTT?

Előrebocsátom: nem szeretek vitatkozni, egyáltalán nem szeretem a vitatkozást. Az egyházban, a gyülekezetben is nehezen viselem a vitatkozásokat, főleg, ha azok szétszakítanak testvéreket, tönkretesznek közösségeket, sok rossz ember indulattal telnek meg. [**]

Az elmúlt vasárnap arról hallottunk tanítást, hogy ne pereskedjen hívő hívővel bíróság előtt, sőt szenvedje el inkább a kárt; hogy gondolkodásunkban a közösségnek is szerepe legyen, ne csak a magunk érdekének. Elhangzott: „*A krisztusi közösség lényege, hogy nem magunk körül forgunk, hanem Jézus körül! Együtt figyelünk Rá, Ő mire hív, Neki mi a célja a gyülekezetünkkel, Ő hogy akar jelen lenni, és milyen jó, hogy nem egyedül kell ezt keresned, hanem közösen keressük, mert együtt hátha jobban és többet értünk mindebből!*” (S.B.B.)

Mai Igénkben mégis arról hallunk, hogy maguk az apostolok, az első keresztyének nagyon komoly vitát folytatnak. Az apostoli gyűlésről ezt olvassuk: „*nagy vita / vetekedés támadt közöttük*”.

Hogyan lehetséges az, hogy már a keresztyénység hajnalán, azok is, akiket az első szeretetének tüze hajtott, Isten Szentlelkével telve voltak, nem értenek egyet és vitatkoznak egymással? Miért nem tudták azonnal megoldani a konfliktust, miért nem tudták együtt közösen egyből megmondani a jó választ egy-egy kérdésben?

Hiszen Isten oda küld áldást, ahol a testvérek egyetértésben vannak – egy zsolttár szerint. *Jézus nem azért imádkozik a főpapi imában, hogy egyek legyünk?* Pál apostol is több levelében felszólít arra, hogy egyetértésben legyenek a hívek. (Az első korinthusi levélben is a vitatkozást, a pártoskodást negatívan tünteti fel.) Az a Pál apostol, aki nem tudott egyetértésre jutni Barnabással egyetlen ügyben (ismét magukkal vigyék-e Márkot?) – miközben szent ügyben jártak, a megalakult gyülekezetek meglátogatására készülve.

Normális-e a vitatkozás hívők között? (Hát a házasságban szabad-e vitatkozni? Vagy jót jelent-e, hogy vitatkozik egy házasságra készülő pár?) Minek a jele a vitatkozás? Miből fakadhat? És ami ennél is fontosabb: mi a célja, merre tart?

II.) VITÁINK OKAI

Sok mindent *másképp* látunk. Mert *mások* vagyunk, más az örökségünk, mások a tapasztalataink, *más* a habitusunk, megint *mások* a hangsúlyaink, *különböznek* az ajándékaink, *más* a szívügyünk – nem is beszélve arról, hogy korunk, nemünk különbségei is *különböző* jellegzetességeket hordoznak. Aktuálisan is *más-más* élethelyzetben, korszakban, lelkiállapotban lehetünk...

Ez igaz egy *keresztyén közösség tagjaira* is. Nem mentes ettől sem egy-egy *gyülekezet*, sem maga az *egyház*. Így egy-egy *hitbéli ügyről* is másképp gondolkozunk – főleg, ha egy *„új kérdés”*, ami addig még nem ért bennünket...

Nagyon szeretem a *kijelölt turistautakat* – mindig elámulok azon, hányan és hányan taposták ki előttem azokat... Könnyebb ilyen utakon járni... Miközben az elmúlt napokban olvastuk *Mózes 4. könyvének* megdöbbentő történéseit, láttuk, mennyire nem volt egyszerű, hogy *Isten népe valóban Isten népévé* legyen. Nem kitaposott úton jártak: még csak akkor alakult ki minden *forma, szokás, törvény, közösségi hitgyakorlás...!* Rengeteg *vita, értetlenség, lázadás és tragédia* övezte ezt az időszakot. Hasonlóképpen *az apostoli időkben is rengeteg kérdés, új helyzet* adódott, amire még nem volt a kialakult válaszok és formák.

Mindkét esetben *„menet közben”* kellett megtalálni közösen a válaszokat és a formákat. *Ma* az egyház népének e tekintetben könnyebb helyzete van. Van *Bibliánk* (rengeteg történettel, tanulással, válasszal)! Van *tízparancsolatunk*, van *Evangeliumunk*, van *Megváltónk*, Tőle pedig *annyi mindent megtudtunk... Van kétezer éves keresztyén egyházi múltunk, 500 év alatt kialakult református hangsúlyaink és formáink.*

Mégis úgy halad az egyház népe a történelemben, hogy mindig járatlan utakra kerül, újabb és újabb kihívások között kell válaszokat találni, ez pedig gyakran igen zavarbaejtő! [**] Nekünk is össze kell jönni és *„zsinatolni”* ezekről.

Itt nem egy apróságról volt szó. Nem az volt a kérdés, hogy a régi vagy az új énekeskönyvet használjuk, vagy milyen ruhában illik Istentiszteletre jönni, vagy hol legyen az orgona a templomban? A tét nem kevesebb volt, minthogy *a zsidókból lett keresztyének és a pogányból lett keresztyének TUDNAK-E EGYÜTT ÉLNI, EGYSGÉBEN az Egyházban, egy-egy gyülekezetben?* Rendkívül fontos pillanata volt ez az Egyháznak! A gyűlés végül azzal zárult, hogy meghatároztak egy minimumot: *„tartózkodjatok a bálványáldozati hústól, a*

vértől, a megfulladt állattól és a paráznaságtól”. Ezután szeretettel teli küldöttség indul Jeruzsálemből Antiókiába. Vagyis *megbeszélték*, ez azt is jelenti, hogy *vitáztak*, majd *együtt megoldásra jutottak*.

III. A VITATKOZÁS HOGYANJA ÉS CÉLJA

Isten embereit Isten Szentlelke mozgatja – *de ez nem jelenti azt, hogy minden gondolatuk Isten Szentlelkétől van, nagyon is sok emberi, személyes vonás keveredhet bele.*

Ezért mindig érdemes nyitottnak maradni egymásra és Isten Szentlelkére – hátha jobbra taníttatunk. Ebben benne van az is, hogy kész az ember elengedni a saját meggyőződését, *ha másokon keresztül Isten másról győzi meg.*

Ehhez azonban meg kell hallanom a másik embert. Ezt elősegítő, hadd tegyek fel előbb két kérdést: Az egyik így hangzik tehát: *„Meghallod-e a másikat, vagy amíg ő beszél a válaszodat készíted számára?”* (F. Cs.) A másik: *„Hagyod-e, hogy Isten vezessen, vagy belegyökerezte már saját igazságodba?”* (F. Cs.)

A háttere mindennek *egyrészt* az, hogy a vitában *milyen LELKÜLETTEL* vagyunk jelen; *másrészt* az is lényeges, hogy mennyire *FIGYELÜNK A MÁSIKRA* (és közben *önmagunk belső reflexiójára is!*); *valamint* annak is jelentősége van, hogy *MI A LEGFŐBB SZÁNDÉKUNK CÉLUNK a vitatkozással?*

Az is kérdés, hogy *meg tudjuk-e őrizni SZERETETET és a TISZTELETET egymás iránt?* A Róm 12,10-ben, sok más mellett, ezt Pál apostol is említi: *„a testvérszeretetben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők”*. Bár ez még önmagában lehetne egy humanista megközelítés – így menjünk mélyebbre!

Tudjuk-e, hogy ISTEN JELENLÉTÉBEN VAGYUNK a vita alatt is? Nem feledkezünk meg róla? Számolunk vele (többféle értelemben is kérdezem)? Minden zsinatnak, testvérek közötti vitáknak (de személyes nézeteltérések nek is) ez a legnagyobb kérdése!

Ebből adódóan: *tudunk-e ALÁZATOSAK maradni, ENGEDNI és ENGESZTELŐDNI?* Önmagunkkal való viaskodásunk ilyenkor abban áll, hogy *„én akarok győzni”*, vagy *azt szeretném, hogy Isten győzzön?* *Tudok-e veszíteni?* *Másképp: az én igazságom a fontos vagy Isten közösen megérted igazsága?* Megint kicsit másképpen: *A vitában én vagyok a fontos vagy a közösség?*

[Záró gondolatok, történetek...]**

 Sósokuti Zoltán